

פרשת שלח

תשפ"ב

למה שבוע שעבר לא היה עלון? [רק במייל]
כי אין כסף !!!
אבקש מכל מי שיש לו תועלת מעלון זה, לתת לכל הפחות
20 ש"ח כתרומה 'חד פעמית' [פעם בשנה] למענכם.
אני כותב בחינם, ומפיץ בחינם, אבל דרוס אין לי - -
אנא תעזרו לעצמכם!!!
מי שיכול לתת ה'ר'ק אפילו של סכום מועט - אשרי חלקו
בשבועות הקרובים יחלט בעז"ה האם ואיך ממשיכים... [תלוי בך!!!]

גליון ע"ה
שנה ב'

"וְלֹא תִתְּנוּ אֶחָדֵיכֶם לְבַכְּכֶם וְאֶחָדֵיכֶם עֵינַיִכֶם אֲשֶׁר אֵתֶם זָנִים אַחֲרֵיהֶם - לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם"

הסוד לזכות לבנים קדושים וגדולי הדור - זכות שמירת קדושת העינים!

מִיָּה רִיבֵיב מִנְעִשָׁה

התחזקות בעבודת ה'...

לע"נ מ"ה הרני אסן מירון
ג' הרני אסן קרלין, וכל מתי ישראל

ולא תתורו - למען תזכרו
פעם אחת התבטא מן הרב עובדיה מקורבינו: 'אנשים חושבים שיש לי זיכרון מיוחד לכן אני זוכר הרבה דברים, אך האמת היא שהזיכרון שיש לי הוא לא טבעי ומולד, אלא הוא אך ורק בזכות שמירת העינים, כמו שכתוב בפסוק: "ולא תתורו אחרי לבבכם - למען תזכרו", זיכרון הצלחה ובנים - הכל בזכות העינים'.

לברוח מהרהור עבירה
בשכונת 'זכרון משה' בירושלים נפטר יהודי בשיבה טובה בשם ר' יעקב שלמה הרשלר ז"ל, כששמע רב השכונה רבי ישראל יעקב פיישר זצ"ל שר' הרשלר נפטר, הביע את צרנו ללכת ללוויה ולהספידו, הרב פיישר היה בסוף ימיו וחולה בריאותו - והלך עם בלון חמצן צמוד עמו. מקורביו של הרב ניסו להניאו שלא יתאמן ללכת ללוויה, אך הוא לא שמע להם והתאמן והלך על מקלו וחמצנו, וכשהגיע ליד מיטת הנפטר החל להספידו בהתעוררות גדולה **ובתוך ההספד אמר שהנפטר הדגול היה מגין בזכותו על כל השכונה. בהיותו יגור הכונש את יצרו.** השומעים לא הבינו בדיוק על מה ההתרגשות הגדולה, וכיצד הגין בזכותו על כל השכונה.

בימי השבעה סיפר בנו למה התכוון הרב בהספידו על אביו, ואמר שאביו היה עובד בבית חולים, וכשהגיע לגיל הפנסיה אמרו לו ההנהלה, שעדיין צריכים את שירותיו ובאם ימשיך לעבוד עוד כמה שנים ספורות, יכול להכפיל

ה; אך אז קפץ ר' אלעזר ממקומו ואמר: '**כבוד הרב, לא אזוז מפה עד שתגלה לי איך זכית בבנים גדולי דור. תורה היא, וללמוד אני צריך.**'
לאחר הפצרות רבות, אמר לו: '**טוב, אגלה לך את האמת.**' לפני שנים רבות שימשתי כדיין בבית הדין, ולפני היו מגיעים זוגות שרצו להתגרש, רוב הזוגות היו מהמגזר שאינו שומר תורה ומצוות, ועל כן נשים רבות היו מגיעות בלבוש שאינו צנוע כלל וכלל. אני בתפקידי, הייתי מנסה רבות לגשר בין בני הזוג בשעת הדין, ומנסה לחפש עצות ופתרונות כדי שישבו לחיות יחד, טרם כתיבת מתן הגט. לצורך כך, הייתי צריך לדבר עמהם ולשוחח איתם פנים בפנים. וזה לא היה פשוט כלל, מפני שהן היו לבושות בפריצות נוראה, והייתי חייב מצד שני לדבר איתם ולנסות לחבר ביניהם. **'דע לך, הרים מן את קולו ואמר, כי מעולם, בכל שנות כהונתי בבית הדין לא הרמתי את עיני לראות מי האשה עמה אני מדבר. תמיד דיברתי עמהם וניסיתי להשכיח שלום כשהעינים שלי תחובות בקרקע.'**
סיים מן את דבריו לר' אלעזר ואמר: 'כשהאדם משתדל לשמור על העינים, אשר הוא נסיון גדול וקשה עד מאד - הקב"ה משלם לו כהוגן. ובזכות אותו קושי בבית הדין במשך שנים, ברור הוא לי שזיכני ה' בבנים גדולי תורה.

סודו של מן הגאון הרב עובדיה יוסף זצ"ל
המאמר השבוע נלקח מתוך ספרו של מזכה הרבים 'איש האמונה' הרה"ג ר' משה טולידאנו שליט"א - נברך אותו בברכת בריות גופא ונהורא מעליא, וימשיך בזיכוי הרבים העצום ויוציא עוד ועוד ספרים המאירים את עיני ישראל]

מספר הרב יצחק לוי שליט"א: היה זה לפני מספר שנים, כאשר ישב מן הרב עובדיה יוסף זצ"ל 'שבעה' על פטירתה של רעייתי, מכל רחבי הארץ והעולם הגיעו לנחם אותו. רבנים גדולים, ראשי ישיבות, ואנשי ציבור רבים. בין המנחמים הגיע המקובל הקדוש, רבי אלעזר אבוהצירא זצ"ל המכונה 'בבא אלעזר' מבאר שבע. ר' אלעזר ישב מול הרב עובדיה ושמע ממנו על מעלתה של הרבנית מרגלית ע"ה. ואז, התפרץ ר' אלעזר ושאל את מן הרב עובדיה: **'אמור לי כבוד הרב, בזכות מה זכיתם אתה ואשתך ע"ה שכל בניכם תלמידי חכמים גדולים וצדיקים? הרי לא סתם שאדם זוכה לכל זאת?'**

הרב עובדיה ניסה להתחמק ואמר: 'הקב"ה ישתבח שמו ריחם עלי ונתן לי ילדים כאלה. הכל זה ממנו'. ה'בבא אלעזר' לא קיבל זאת, הוא השיב לרב עובדיה ואמר: 'בודאי שה' נתן ילדים שכאלה, אך הוא לא נתן זאת סתם, ברור שעשיכם משהו מיוחד, שזכיתם לילדים וחתנים שכאלה, ואם תאמר לי שבזכות לימוד התורה שלך - הרי ישנם אלפי תלמידי חכמים היושבים ועמלים בתורה אשר לא זכו לילדים גדולי תורה כמותך...? ואם תאמר שזה בזכות זיכוי הרבים שאתה מזכה את עם ישראל בשיעורי תורה ובכתיבת ספרים - הרי כבר זכו רבנים גדולים לזכות את הרבים ולא זכו הם לילדים קדושים וגדולים כמותך. אם כן, במה זכיתם לבנים גדולי הדור?'
הרב עובדיה ניסה שוב להתחמק ולומר שזו רק ברכת

א' ג'ט' ווארט
מאגזינים המשפיעים
המגזינים החדשים
כי איכזה אוכל וראיתו באובדן עמי
הדברים הכתובים להלן אין מקומם כאן, אבל מכיוון שב'דיני נפשות' עסקינן - אסור להחשות. הנושא הממור כל כך - הוא 'חיתוני הילדים'. כידוע לכולם כל זוג שמתחתן בשעה טובה, כולל התחייבות אסטרונומית של הורי הכלה, משהו שאין שום דרך הגיונית וריאלית לעמוד בו, ובמקרה הטוב האבא של הכלה מצליח לגלגל חובות בסכומים אסטרונומיים - דבר הפוגע והורס את בריאותו ושלמות נפשו.
הדברים ידועים, טחונים, ועתיקים... בתקופה האחרונה, הרים את הכפפה - ידידי עוז, הרה"ג ר' יעקב צבי בוצ'קובסקי שליט"א, שחולל מהפכות עצומות בספריו 'בעצתך תנחני' והוא מנסה להלחם בעוול הזה, וברוך ה' - דבריו נופלים אז אוזניים שקשובות. לא של הורי הכלה, כי להם זה לא יעזור, אלא הוא מדבר ישירות ללבם של ה'חתנים' ומסביר להם מה הפירוש של ההתחייבות אותה הם כולמר פתרון הבעיה היא 'הצפת המודעות'.

"דיעת האמת" - הסברה הסברה הסברה...
(מרו רה"י הגרי"ג אדלשטיין אמר לו - "זה האמת, והאמת לא צריכה הסכמות")...
ברגע שבוחר יהיה מודע מה ההתחייבות שהוא דורש מחמיו לעתיד - הלב היהודי לא יתן להמשיך בהתנהלות הקיימת. (המשך בעמוד הבא).

ד"ר אמות של הלבנה הרב הוד מטיאם
הנכנס לבית הכסא ולא עשה צרכיו אם צריך לישול ידיו
ענין שו"ע ד' ס"ח אלו בדריים צריכים נטילה במים הקם מהמטה והיוצא מבית הכסא וכו', וענין משנ"ב (שם ס"ק מ') שאפילו לא עשה צרכיו צריך לטול את ידיו משום רוח רעה השורה באלו המקומות עיי"ש. ובבתי כסאות שלנו שיש שם מערכת שטיפה לאחר עשיית הצרכים, דעת הגאון רבי מאיר אריק זצ"ל (בעל שו"ת אמרי יוסר) דאין להם דין בית הכסא כלל, ולפי זה פשוט שהנכנס לשם ולא עשה צרכיו אין צריך נטילה כלל, וכן דעת הגרשו"א זצ"ל שהנכנס לבית הכסא שבזמנו שדרכו להיות נקי ולא עשה צרכיו אינו צריך נטילה (הליכו"ש פ"כ סכ"ד).

אמנם ענין חזו"א (או"ח סי' י"ז) שהסתפק אם יש לבתי כסאות של זמננו דין בית הכסא ומסיק לדינא שהדבר ספק ויש להחמיר עיי"ש, ולפי זה נראה דגם לענין נטילה יש להחמיר שאפילו לא עשה צרכיו צריך נטילה משום רוח רעה, וענין גם בשו"ת מנחת יצחק (ח"א סי' ס') שנגשאל על הרוחצים ידיהם [אחר עשיית צרכים] בברז הנמצא בתוך בית הכסא, אם שפיר דמי לעשות כן או שמא לא הועיל כלום בנטילה זו דאכתי התחייב עוד הפעם בנטילה מחמת היותו בבית הכסא [שצריך נטילה אפילו לא עשה צרכיו], וכתב שם במסקנת דבריו שאם הוא שעת הדחק והוא במקום שאי אפשר לו בענין אחר יש להקל עיי"ש, ומשמע דלכתחילה יש לחוש לרוח רעה גם בבתי כסאות של זמננו. וענין גם בספר "זה השלחן" להגר"ש דבלצקי זצ"ל שכתב שאע"פ שיש כמה צדיקים להקל בבתי כסאות שלנו [שאין צריך נטילה בנכנס ולא עשה צרכיו] מכל מקום לענין דינא קשה להקל בזה מאחר ויש בזה חשש של "עשה אחד מכל אלו ולא נטל ידיו משתכח תלמודו ויוצא מדעתו (ענין שו"ע שם ס"ח), אמנם הוסיף שבאקראי בעלמא אפשר דיש להקל היכא שקשה לו לטול עיי"ש.

ואם הכניס רק ידיו בלבד ושאר גופו נשאר בחוץ כתב הכף החיים (סי' ד' ס"ק ס"ו) בשם ספר רוח חיים שגם בזה צריך נטילה כדין היוצא מבית הכסא, וכ"כ הגר"ח קניבסקי זצ"ל במכתב תשובה דיש להחמיר לרחוץ ידיו אפילו הושיט רק ידו [שאלת רב עמ' קמז]. אמנם דעת הרבה אחוונים דאין צריך נטילה בהכניס ידיו לבד דביאה במקצת לא שמיא ביאה, ענין דעת תורה למרשה"ם (סי' ד') שנוטה להקל בזה מטעם ביאה במקצת, וכ"כ בשו"ת ציץ אליעזר (ח"ד סי' ב'), וענין גם בשו"ת להורות נתן (ח"ד סי' א') שהאריך בראיות דיש להקל בהכניס ידיו לבד, והוסיף בפרט בבתי כסאות שלנו שלדעת כמה אחוונים אין להם כלל דין בית הכסא עיי"ש, וכן דעת הגר"ש אלישיב זצ"ל דאין צריך נטילה דזה לא נקרא 'היוצא מבית הכסא' (פניני תפילה עמ' ס"א להגר"ב צ' קוק שליט"א).

ולשלוש את שכרו, מלבד קרן הפנסיה שאף היא תגדל יותר, ובכך יוכל תוך מספר שנים לצבור הון רב. ומאידך באם יעזוב עתה, אין לו בתשלומי קרן הפנסיה כי אם סכום קטן מאוד. ר' יעקב שלמה נטה לקבל את ההצעה, כוחו היה במוותניו, ובלא קושי יכל להמשיך במלאכתו אך כשקיבל את פרטי ההצעה עם כל הנתונים כולם, התברר שבאותה מחלקה ייתכן שתתעורר שלמה של איסור 'יחוד'.

מיד הסבירו לו במשרד שבקלות ניתן להמציא לכך פתרון בהלכה - שלא יהא בה שום ספק סרך של איסור. כששמע ר' יעקב שלמה שיש כאן שאלה הלכתית, אמר: בדבר הלכה אינני מחליט לבדי, אשאל את רבי ומורי אם אכן הפתרון ההלכתי ישר וטוב!

ניגש ר' יעקב שלמה אל מורו ורבו המרא דאתרא, הציג את כל הנתונים והרב פישר זצ"ל פסק ואמר: 'אכן את השאלה אודות איסור יחוד ניתן לפתור בפתרון זה מעשה נורא שהיה בשבוע שעבר בעירונו 'רכסים'.

רעייתו של אחד ממוריצי התורה החשובים ביישוב - ומחבר ספרים חשובים - נסעה לקרית אתא, בדרכה לקרית אתא' ראתה אשה שאף היתה צריכה להגיע לקרית אתא, ועצרה לה 'טרמפ'.

האשה שנסעה 'טרמפ' הייתה צריכה להגיע למקום יותר מרוחק ממקום העצירה של הנהגת, והנהגת התאמצה בשבילה ולקחה אותה עד מקום הפצה בשלימות... כשירדה ה'טרמפיסטית' מהרכב היא הודתה לנהגת וברכה אותה שיהיה לה היום 'ניסי ניסים'...

הנהגת לא ידעה עד כמה באותו היום היא תצטרך 'הרבה הרבה ניסי ניסים'.
הבן שלה - ילד קטן, שיחק במקום מסוכן, ונפל מגובה 6 מטר, על הראש, על אספלט!!! רח"ל...

שמציעים לפניך, אבל דע לך שמדי 'הרהור עבירה' יהיה קשה יותר להינצל. חזר ר' יעקב שלמה אל מנהל בית החולים, ואמר: מוותר אני בזאת על כל הממון הרב שהצעתם לי, כל זה אינו שווה לי בשביל הרהורי עבירה החמנא ליצל! - על אתר הפטר מעבודתו, קיבל את הסכום הקטן שהצטרב בחשבונה, פרש לגמלאות וישב על התורה ועל העבודה, עד סוף ימיו!

כששמע הרב פישר את החלטתו הגורלית, נתרגש מאוד לנוכח הויתור הקשה, שהיה מדובר בסכום עצום, שהיה יכול להשיא בו את כל נכדיו! ומאז היה מוקירו ומכבדו מאוד. ולכן לא ויתר על ההשתתפות בעצמו בלווייה לחלוק לו כבוד אחרון, בהיותו מגיין בצדקותו על כל השכונה כולה!

ולפי דרכנו למדונו, עד היכן מגיע ערך התגברות על יצר הרע, לדעת שגם לאנשים גדולים יש יצר הרע - והם

נלחמים ומתגברים עליו... נשתדל לקחת לעצמנו מוסר בשמירת קדושת העינים, ולהתרחק מההורו עבירה.

מה שלא רואים כשמים.

עוד מהספר הנ"ל. "אני אברך חסיד בארה"ב, בן עשרים וחמש וכבר שמונה שנים שאינני נוגע ב'סמרטפון ואספר מדוע. לפני שמונה שנים למדתי ביישיבה בארץ ישראל, ונסענו במכונית חמישה בחורים, מישהו הדליק מכשיר והציץ במסך. אברך חסיד מסקולען שהיה ברכב, אמר בשיא התמימות, 'הרבה' שלנו אמר לנו, שמי שלא רואה סרטים כאן בארץ, אז כשיגיע לשמים, לא יקרינו את סרט העבירות שלו...' - מידה כנגד מידה!!! המילים הללו צרבו את ליבי ומאז אני נקי-נקי. המילים הללו והטון בו נאמרו לא סרות מעיני רוחי".

אחיו הקטן שראה את אחיו מוטל על הרצפה, שם לב שיש עליו 'שמש', לקח כיסוי מאיזה שהוא מקום ושם על הילד ששכב מחוסר הכרה על הרצפה.

ואז האמא הגיעה...

הילד שוכב מרוסק על הרצפה - בשלולית דם, מכוסה בכיסוי שנראה כמו הכיסוי שהיה על הרוגי מירון רח"ל... האמא התחילה לצעוק ולזעוק מרה [מג'דרה] 'הבן שלי' 'הבן שלי' - 'תצילו אותו'...

אני לא יודע בדיוק מה היה שם, אבל אני יודע שכבר למחרת הילד היה בביתו בריא ושלם עם קצת שריטות בפנים...

צדקה תציל ממות!!!
צדקה זה לא רק קצת לקופה, (או למי באר) כל מעשה חסד ועזרה לזולת זה מעשה חסד שיכול להציל ממות...

[כולם מבינים מה המשמעות של הדברים, ולמי שלא מספיק מבין את חומרת הפגיעה, הפרמדיק של מד"א שהגיע למקום אמר, שנפילת ראש מגובה מטר זה 'פציעה קשה' שני מטר - זה ממש מסוכן, 6-6 מטר זה ישר זק"א!!! רח"ל... הילד שכב על הרצפה בתוך שלולית דם, מחוסר הכרה, רח"ל.

"אותה שיטה, מה הבעיה? על כל בת אתה מתחייב לעשן עוד חפיסות ביום. אני מכיר חבר שמעשן עשרים חפיסות ביום. יש לו ארבע בנות והוא התחייב על כל אחת חמש מאות אלף, על כל מאה אלף הוא מעשן חפיסה אחת. תראה, אני חייב להגיד לך שהוא נראה לא טוב, אבל אין מה לעשות. יש גם הרבה שבהמשך הדרך הם ממש נחנקים, כפשוטו, ואז הם מתחילים לחלק את החפיסות האלה לחתנים שלהם, לבנים שלהם, פשוט מתאספים ועושים מגבית מי יעשן במקום השווער. אבל ככה זה, העסק עובד והכל משמים".

"אבל זה מסוכן! תגיד לי, הציבור השתגע? אנשים מתים מסרטן! ואני שומע כל הזמן על עוד ועוד אנשים שמתים מזה! ואתה יודע, אפילו אם לא מתים - אתה יודע איזה התקפות ישעולים, איזה כאבים בחזה, איזה ריח רע מהפה, איזה עננת עשן סביבם? ומי מדבר על הזמן שזה לוקח! בנאדם במקום ללמוד נורמלי, במקום לדבר עם אשתו וילדיו, במקום לרוות קצת נחת - כל החיים הוא יסתובב עם הסיגריות! הוא ירצה ללכת לישון בחצות, ואז הוא יבדוק את רשימת ההתחייבויות שלו, ויגלה שהמטיסה עוד רחוקה מרחק שתי חפיסות! זה לא חיים, זה גיהנום!"

"אתה סתם מתרגש, עוד לא נכנסת לעניינים, תכלים כולם עושים את זה. אין מה לעשות, זה המציאות וזה החיים, אתה מנסה להפוך את העולם וזה פשוט לא ילך".
"אבל מה ההיתר לסכן את החיים? אתה מדבר על אנשים בגיל לא צעיר, שבמקום להתחיל לשמור על הבריאות הם הורסים לעצמם את הבריאות ואת החיים!"
"די, זה כפירה. תדע לך שהכל השגחה, מי שנגזר עליו להיות חולה - יהיה חולה, ומי שנגזר עליו להישאר בריא - ישאר בריא". כך חותם ר' שמעון את השיחה אגב פרץ ישעולים, ורץ לקנח בחפיסה העשירית להיום.

ובכן, חובות לוחצים של מאה אלף ₪ מסוכנים לבריאות, על פי כל פרמטר, לא פחות מאשר חפיסת סיגריות ליום. זה בדוק, סטטיסטי. לחץ של חובות הוא סכנה מוחשית לבריאות, ברמה פיזית. זה לא רעיון מוסרי או השקפתי, זו עובדה רפואית, פיזית לחלוטין.

בימים אלה אנחנו מציינים שנה לאסון מירון הנורא, בו קיפחו את חייהם ארבעים וחמשה אנשים צדיקים, בשל רשלנות מזעזעת של מארגני האירוע. אותם אנשים שבנו את הגשר המסוכן, אותם אנשים שמילאו את ההר במבנים ללא תקן בטיחות, בידיעה שהם אמורים להכיל מאות אלפי אנשים, אבל "יהיה בסדר".

מעבר לחיזוק הנדרש לעשות לעילוי נשמת של צדיקים אלה, בני ציון היקרים המסולאים בפי - יש משהו שצריך לקחת לתשומת לב אחרי האסון הנורא: אסור לסמוך על הנס, ומעשים מסוכנים שכולם עושים - נשארים מסוכנים לא פחות. גם אם רבים הלכו בדרך זו ונשארו שלמים, פחות או יותר.

אין לי טענות על אף אחד, כמובן. בתוך עמי אנוכי יושב, וכולם נוהגים כמו כולם, פחות או יותר. אבל התמונה שנראתה לעיני פתאום במראה - הייתה מצמררת. האם אין דרך אחרת? שוב ושוב מתברר שישנן דרכים אחרות. דורשות השקעה ומחשבה, אבל קיימות. ניתן להשיג חוברת של ארגון "שהשמחה במעוננו" עם פתרונות מעשיים ומצילים חיים בפל' של הרב בוצ'קובסקי שליט"א 0548407520.

המשך ממדור א' גוט ווארט:

אני מצטט מתוך מאמר של הרב בוצ'קובסקי.
"השורות הבאות נכתבו אחרי שעוד מכר שלי קרס תחת הנטל ולקה בליבו בעקבות נישואי שלש בנות. הוא הצטרף לרשימה שחורה וארוכה, טבולה באותיות של דם.

וכששאלתי אנשים מה הם אומרים על כך שאנשים מסכנים את עצמם וחתנים מסכנים את חמיהם ומחותנים מסכנים את מחותניהם, רק בשביל לקנות דירה - נעניתי: 'מי אמר שזה בגלל זה? למה לקשר את כל ההתקפי לב / אירועים מוחיים / גידולים סרטניים - דווקא לחיותן ילדים?'

וכשישבת לנתח את הטיעון, המשלתי לעצמי משל, וכתבתי אותו לעצמי. כשסיימתי את הכתיבה, הבנתי במראה שהצבתי לעצמי ולכל הקהל הקדוש שלנו - ונבהלתי. הרגשתי צורך עמוק לשתף את הציבור.

"מזל טוב! מזל טוב!" קריאות שמחה נשמעו מכל עבר. ר' חצקל אירס את בתו הבכורה עב"ג בשעה טובה ומוצלחת. כל ידידיו ומכריו באו לשמוח עמו בשמחת האירוסין. יום לאחר השמחה הוא מרים טלפון אל ידידו הקרוב, ר' שמעון, זה שאירס לא מזמן את בתו השלישית. "תגיד לי", הוא פותח ללא הקדמות מיותרות, "איך מתחילים?"
ר' שמעון לא זקוק להסברים. הוא מבין את השאלה מצוין. "תראה", הוא אומר, "יש הסדר מצוין עם יצרנית הסיגריות דובק, זה משהו שהתחיל לעבוד לפני חמש שנים וזה נוסע מצוין. אתה שומע? זה הולך ככה: הם משלמים לך את מה שהתחייבת, אתה מצייד לא צריך להשיג כסף ולא כולם, רק להתחייב לעשן כל יום חפיסות סיגריות שלהם."

"מה? מי? כמה?"
"מה שמענת. אתה צריך לעשן כל יום כמות של סיגריות. על כל חפיסה שאתה מתחייב לעשן למשך עשרים שנה כל יום - אתה מקבל מאה אלף ₪. כמה התחייבת?"
"יצאתי ממש בזיל הזול, 400 אלף", אומר ר' חצקל.

"ארבע מאות? וואו, באמת יצאת בזול. אז אתה מתקשר לדובק, חותם איתם חוזה על ארבע חפיסות ליום לעשרים שנה, וקיבלת את כל ההתחייבות שלך. לחתן שלך יש דירה, ולבת שלך יש חתן, ואתה ממשיך לנסוע לחיים טובים ולשלום אל עבר הבת הבאה".

"רגע, רגע, אתה רץ קדימה ואני עדיין לא עיכלתי את הרעיון. תגיד לי, אני בחיים לא עישנתי, זה מאוד לא בריא. ארבע חפיסות ליום? בגיל שלי, ארבעים וחמש? ולהתחייב על ארבע חפיסות ליום, עד גיל שישים וחמש? זה מסוכן, לא?"

"מה מסוכן תגיד לי, זה מה שכולם עושים ואני לא רואה שאנשים מתים מזה. ממשכים לחייך, גם אם נהיים קצת צרודים ועצביניים, מתגברים, הגוף מתגבר. תכל'ס מה עדיף לך? שהבת שלך תישאר בבית עד גיל ארבעים? כולם עושים את זה וזה בסדר, יש סייעתא דשמיא".

"אבל בכל זאת, אני מכיר הרבה בגילאים האלה שנפטרו מסרטן! ארבע חפיסות ליום! ותעזוב סרטן, כמות כזאת של סיגריות גורמת לעוד המון דברים, מחלות לב, שבץ מוחי, וכו'. אתה שומע על מה אתה מדבר?"

"לא יודע, אתה צודק שהרבה כאלה מתים מסרטן, אבל מי אמר לך שהם נפטרו דווקא מזה? אולי היה קורה להם סרטן גם בלי זה, מה אתה יודע! אני רק יכול להגיד לך שאני מכיר מאות אנשים שעושים את זה וממשיכים".
"נו, ויש לי עוד שלש בנות בהמשך, מה אני עושה איתן?" שואל ר' חצקל.

<p>עלוך השבוע: נתרם על ידי כמה אנשים שאכפת להם שה'מים' לא יפסיקו לנבוע מ'הבאר'...</p>	<p>חבורת "מעין עולם הבא" [ג' רפים במסכת שבת] קלט - קמא</p>	<p>ניתן להרשם לקבלת העלוך במייל a0548496676@gmail.com</p>	<p>דרוש תרומות להורסת העלוך ניתן לתרום בנידורים פלוס בקופת 'עלי באר' הנצחה שבועית - 150 ש"ח מצווה רבה וחיובי הרבים להדפיס מהמייל ולחלק בבתי כנסת.</p>
<p>חלק נתרם לע"נ: משה בן נתן תורת. וזוגתו רחל זינת בת נובבר תורת.</p>		<p>בכל ענייני העלוך ניתן לפנות ל- 0548496676</p>	